

Prijatelj rekreacije! Športni društvi Partizan Dolsko ter Zagorica pri Dolskem ter Turistično društvo Dolsko objavljajo razpis za:

5. gorski tek in pohod na Murovico

ki bo v soboto, **24. marca 2007**, s startom izpred Vegovega hrama v Dolskem ob **8:45** za pohodnike ter ob **9:30** za tekače.

Kategorije

Absolutno moški in ženske.

Opis proge

Proga poteka po asfaltirani poti iz Dolskega (262 m) proti cerkvi Sv. Agata. Po slabem kilometru zavije skozi podhod in čez travnik do obgozdne poti, prečka potok in se nasproti pokopališča Sv. Agata priključi na gozdno vlako. Tu se prične proga vzpenjati do osamele hiše pr' Gašperju. Po krajšem ravninskem delu prečka lokalno cesto Dolsko – Križevska vas in se po strmem asfaltiranem delu povzpne do vasi Vrh nad Dolskim. Od tam se nadaljuje po markirani pešpoti proti vrhu Murovice. Prvi del zadnjega dela je zelo strm, zadnji del pa je večinoma raven, vendar ožji. Cilj je na vrhu Murovice (743 m).

Razglasitev rezultatov

Tekmovalci se spustijo nazaj po progi do vasi Vrh, kjer jih čaka oprema (cca 10' hoje) in kjer je možno tudi parkirati. Razglasitev bo pri rojstni hiši Jurija Vege v Zagorici nad Dolskim ob 12:00 (5' od vasi Vrh) oz. takoj po končanem **kulturnem programu ob občinskem prazniku**, ki se bo pričel ob 11. uri.

Prijavnina

Prijavnina znaša **5 €** (za tekače in pohodnike) in se plača pred Kulturnim domom v Dolskem od 8:00 do 8:45 za pohodnike ter do 9:20 za tekače.

Nagrade

Vsak prijavljen tekač in pohodnik dobi brisačo 50x100 cm ter malico/topli obrok in pijačo na razglasitvi.

Za najhitrejše tekače in tekačice absolutno bomo pripravili kolajne ter praktične nagrade, nekaj pa jih bomo tudi izžrebali med ostale. Nagrado dobijo tudi najmlajši/a ter najstarejši/a udeleženka.

Pripravili bomo tudi vprašalnik za pohodnike, ki se odda na vrhu Murovice do 10:30. Izmed tistih, ki bodo pravilno odgovorili na vsa vprašanja, bomo med kulturno prireditvijo v Zagorici izžrebali nekaj praktičnih nagrad.

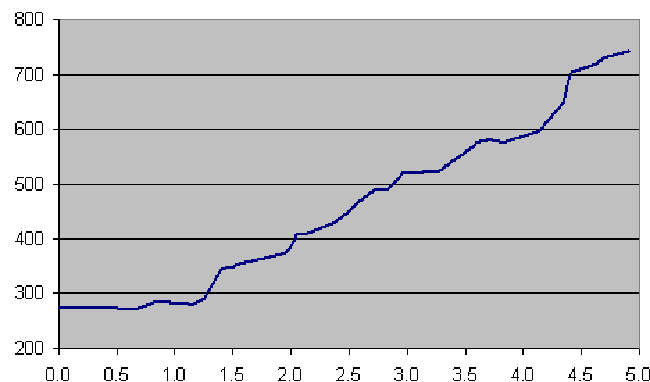
Informacije

GSM: 031/65-78-41, Jernej Rebolj za tekače ter

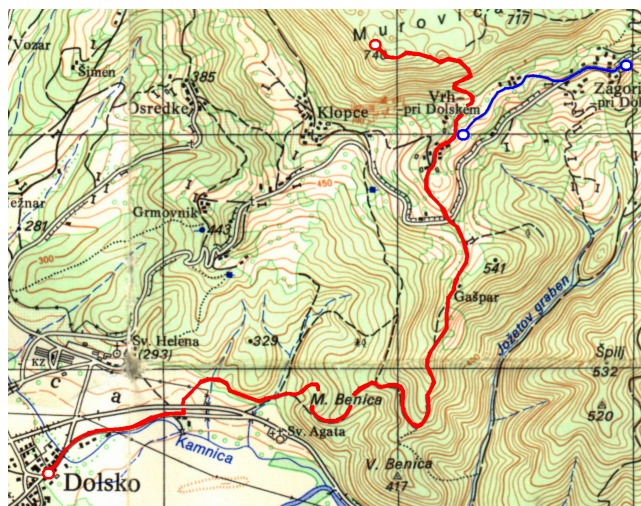
GSM: 031/41-20-57, Zlatka Tičar za pohodnike.

Internet: www.dol.si/sddolsko

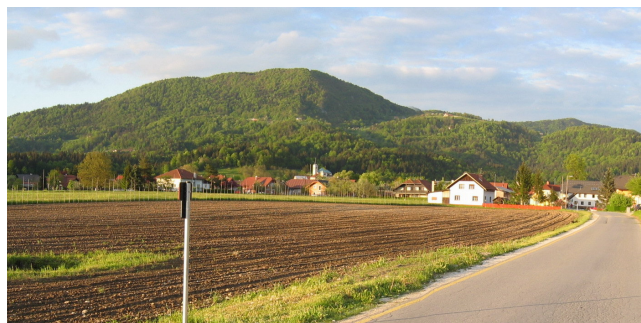
Grafikon proge

Karta proge (start – cilj; prtljaga - razglasitev)

Pogled s Kleškega polja na Dolsko in Murovico

Podrobnejši opis proge

Proga se začne pri Vegovem hramu v Dolskem. Po 500 m dolgem odseku, ki poteka po asfaltirani cesti, zavije skozi podvoz in čez travnik do obgozdne poti. Slabih 100 m nasproti parkirišča pri cerkvi Sv. Agata v Dolskem prečka potok in zavije na gozdno vlako. Po krajšem, za začetek zelo strmem delu, se proga poravna za slabih 200 m.

Po drugem zahtevnejšem vzponu sledi raven odsek, ki tekmovalcu omogoči krajši predih, potem pa se začne daljši vzpon, ki poteka med odseki z gosto posejanimi smrečicami. Ta del se zaključi pod samotno hišo pr' Gašperju na griču pod vasjo Vrh, kjer se pot spet zravnava. Tu se tudi prvič v vsej svoji lepoti razprostre pogled na cilj – vrh Murovice.

Ko proga prečka lokalno cesto Dolsko – Križevska vas, se prične del, ki poteka po strmi asfaltirani cesti do vasi Vrh, ki tekaču omogoči, da svojo pozornost preusmeri na čudovit pogled na Dolsko z okolico ter pobočje Vinj in pozabi na muke.

Sledi krajši ravninski del skozi vas Vrh, kjer se z asfalta zavije na makadamsko cesto. Tu je tudi priložnost za zadnje globoke vdihne, saj se proga za nekaj metrov spusti.

Pri zadnji hiši na Vrhu, ki je vidna tudi iz doline z Zasavske ceste, se prične najhujši vzpon na vsej progi. Po prvem travnatem delu proga zavije v gozd. Prve skale, ki štrlijo ob sicer uhojeni stezi, omogočijo lažji korak proti vrhu. Ob deževnem vremenu in odpadlem jesenskem listju tekmovalcu lahko tudi drsi, zato je potrebno tu pozornost preusmeriti na to, kam se stopi. Prav pride tudi nekaj rezerve telesnih moči, ki si jo udeleženec pusti v prejšnjem delu proge, kajti vzpon je res za trmaste.

Za nagrado po premaganem kraljevskem delu proge sledi med vitkimi drevesi ravninski del, ki omogoči nekaj osvežitve za »skok« čez zadnji krajši klanec in za zaključni finiš do cilja na vrhu Murovice.

Pri škatli z vpisno knjigo in žigom se tek in pohod zaključita. Vsak, ki prispe na vrh, se lahko z zmagovalno dvignjenimi rokami ozre proti dnu doline, saj je premagal najstrmejšo uhojeno pot, ki vodi na Murovico.

Baron JURIJ VEGA

1754 - 1802

matematik, strateg, izumitelj,
topniški častnik, utemeljitelj znanstvene
balistike

Jurij Vega se je rodil 23. marca 1754 v Zagorici pri Dolskem. Kot nadarjenemu otroku so mu tedanji izobraženci poleg osnovnega opismenjevanja in pouka računstva nudili tudi nekaj splošne izobrazbe in osnov latinščine, kar je bil pogoj za sprejem v srednjo šolo.

V letih od 1767 do 1773 je obiskoval šestletno srednjo jezuitsko šolo v Ljubljani. Jurij Vega je bil med najboljšimi učenci in razredni prvak v matematiki. Šolanje je nadaljeval na ljubljanskem liceju, kjer se je seznanil tudi z logaritmi in osnovami balistike. Leta 1775 je z odliko opravil zaključni izpit, ki je obsegal vprašanja iz matematike, fizike, logike in metafizike. Od leta 1775 do 1780 je služboval kot navigacijski inženir pri rečni plovbi, kjer je sodeloval z graditeljem prekopa ob Ljubljanici Gabrijelom Gruberjem. Leta 1780 je odšel na Dunaj in prostovoljno pristopil k topničarskemu polku.

Že po enem letu službovanja je dosegel čin podporočnika in le nekaj mesecev kasneje so mu poverili službo profesorja matematike na topničarski šoli na Dunaju, ki jo je opravljal 11 let. Leta 1783 je izdal svoj prvi logaritmovnik. Leto za tem je napredoval v poročnika in leta 1787 v stotnika. Leta 1786 je postal profesor matematike na bombardirski šoli. Posvetil se je študiju možnarskih orožij in že naslednje leto izdal priročnik *Praktična navodila za metanje bomb s tablicami za računanje nagiba možnarskih cevi*. Kmalu se je odlikoval kot poveljujoči častnik pri najtežjih možnarjih in kot konstruktor teh orožij.

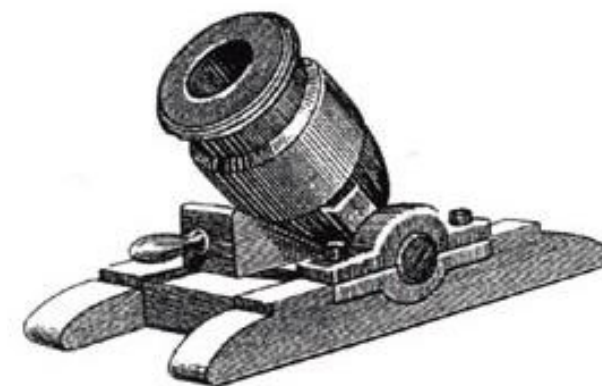
Za številne dobljene bitke in izum daljnostrelnih možnarjev je dobil najvišje odlikovanje - viteški križec Marije Terezije. Iz vojne je izšel kot junak in svetovno priznani matematik. Njegovi logaritmi so bili uporabni skoraj 200 let, vse do razvoja elektronskih računalnikov.

Po izidu velikega logaritmovnika, ki ga je imenoval *Popolna zakladnica logaritmov*, je dobival priznanja od vsepovsod: leta 1794 so ga sprejeli za dopisnega člana velikobritanske družbe v Göttingenu in za člana akademije uporabnih znanosti v Mainzu, leta 1797 je postal član matematično fizikalnega društva v Erfurtu, leta 1800 pa član češke družbe znanosti v Pragi in pruske akademije v Berlinu. Leta 1800 so mu podelili naslov barona.

17. septembra 1802 se je poslovil od svojcev in izginil. Njegovo truplo so našli čez 9 dni nedaleč od Dunaja. Njegova smrt je ostala nepojasnjena.

Čeprav je od svojega štiriindvajsetega leta živel na Dunaju, na domovino ni nikoli pozabil. Tri leta pred smrtjo je kranjskim deželnim zborom poslal komplet svojih petnajstih knjig in prepise osmih vojaških spričeval. Kranjskim deželnim stanovom je posvetil zadnji zvezek svojega učbenika. V njem se jim neizmerno zahvaljuje za izobrazbo, ki mu je odprla vrata v svet in znanstveno delo.

Povzetek iz besedila Mire Bokalič

Možnar

Motiv z razglednice